

NOBODY IK ZIE

NOBODY ISTE ZIEK

Zwanenzang

Zowaar! Zo waar een mens van leven gebaart,
zo snel is het er ook mee klaar.
Herken elkaar, zo liggen wij daar. Zo waar is
niets vandaag nog raar. En van daar liggen
we even ver uit elkaar, van ver verstrooid in
fluisterend gejammer en gemaar. Vandaar.
Zweet zout en beeld houw jou, mij, wat overblijft
aan rest van wij.
Kap de straten open en koud. Tot je iets van het
leven overhoudt, vast houdt, beeldhouwt. Vraag,
verlang, onvervuld, onverguld en vaag, want
zowaar.

Zowaar een mens van leven gebaart, zo snel
is het er ook mee klaar. Zo staat. Zo staat wij
daar. Zo staat wij daar, in enkelvoud behoren
wij die uren aan elkaar. Daar staat de mens, die
middag tot middernacht en meer laat. Blozend
van de slaap. Zoet toch stil, zwijg stil, ik hoor je
hoofden fluisteren in jouw menselijk gelaat.

Hoe ver van de wereld zouden wij nog kunnen
bestaan? Hoe verder je gaat, terug keert
weerstaat, hoe dieper het gat dat je hart voor ons
graaft. En ik zie enkel je kleuren, hoe je wang
tussen de bladeren gesneden, bloedend de mijne
raakt. Als je me vindt, in de tijd die nergens is
tussen woorden als Kort en ik de stilte nog op
je lippen smaak. Misschien wil ik dat je bloedt,
omdat ik bloed. Omdat je zoet. Omdat ik voel
wat je doet. Omdat ik voel hoe je kijkt, en niet
wijkt. Dat je strijdt.

Wij buigen nederig, zowaar, leggen onze kop in
uw schoot en begraven elkaar.

Iedereen is genezen. Zomaar!

~

Na ongeveer 8 jaar radio maken op vleugel f
in de gevangenis van Antwerpen doeken wij
onze participatieve kunsten werking Radio
Begijnenstraat op. De besparingen in de
culturele sector hebben ons - het even broos als
onbestemd wonderlijk gewas in het culturele
bos der grote bomen - ontworteld. Wij nemen
afscheid in de trant van een oud volks geloof: dat
stervende zwanen melancholisch zingend hun
dood tegemoet gaan. Zwanenzang, onze langste
outro ooit.

*Want elke week jaar in jaar oud
Waar men je oren wast: hotel de fout
Waar om de koekjes mensen spreken zingen
Waar men de parels zwijgt geen goud
Daar spraken wij de ether in
En botsten klinkers tegen muur
Daar stond een mens het arme beest all-in
Verging. Traag tikt het gevangenis uur.*

~

Productie: hell-er vzw

Schrift: Jason

Tekst: Nelle

Context: Katrin

Vorm: Tim

Met dank aan: vleugel f gevangenis

Antwerpen, zorgteams gevangenis Antwerpen
en gevangenis Merksplas, Antwerpen
Boekenstad, Stad Antwerpen, kunstendecreet,
tram604, Gerard & Wederik, raad van bestuur
hell-er, Katrin & Nelle, Radio Centraal 106.7fm

